Adaosuri (III)

On Ianuarie 26, 2018

Idei aruncate de-a valma, fără vreo selecție, fără început și fără sfârșit.

Cele mai hazlii sunt reclamele alea la TV, când apare câte un individ (doctor, profesor, artist, etc.) și spune: "Am studiat în străinătate x-x ani". De parcă asta îl face mai bun la ceva...

Dacă ești atât de studios și plin de merite, mai bine spune-ne cum ai contribuit la dezvoltarea științei pe care o reprezinți !

Ai mișcat din loc vreun munte, ai făcut vreo descoperire colosală, ai construit o gândire nouă, ai intrat în Guinness Book, ceva de genul acesta?

Dacă n-ai reușit să duci știința cu un pas mai departe, îți sugerez să pleci din nou în străinătate și să studiezi în continuare !

Încă ești la nivel de: "mai am multe de învățat ! "

E o cale lungă până să ajungi la nivelul: "pot să inventez și să schimb".

Ceea ce contribuie la întregirea leadershipului este acea categorică lămurire a esenței ființei tale, urmată de finisarea ei în timp, cu grija și finețea cea mai rafinată. Această autocunoaștere, sprijinită pe un ideal ales, va contribui la declanșarea unor acțiuni constructive, la alinierea sistemului tău de valori.

Acel mesaj care contează

Ce am învățat azi se poate rezuma astfel: oamenii sunt tentați să amâne lucrul cel mai important cu o oră. Dar acea oră este exact cea care contează. Odată ce-o pierzi, toată ziua e pierdută.

Așa că oamenii așteaptă următoarea zi, și din nou pierd aceeași oră importantă, sperând s-o înlocuiască cu altă oră, dar care nu mai e cea care contează.

Şi pentru că au pierdut acea oră ei importantă sunt pedepsiți să piardă o zi. Şi acea oră, și acea zi se repetă și se pierde mereu, transformându-se în săptămâni, luni, ani, o viață.

Pentru că totdeauna au amânat lucrul cel mai important cu exact acea singură oră care contează.

Acum închipuie-ți că Ea și Eu am pierdut 5-6 ani fiindcă Ea nu a putut să-mi trimită nici măcar un mesaj.

Exact acel mesaj care contează.

Un jurnalist l-a întrebat pe directorul general al companiei "La Fântâna" (liderul pieței din România pe segmentul distribuției și îmbutelierii de apă naturală) de ce a ales să își extindă serviciile în alte țări, când piața locală părea să fie un loc pentru toată lumea. El a răspuns: "Mai mult decât dinamica pe care o avem acum pe plan local, nu cred că este sănătos să ai. Trebuie să crești într-un anumit ritm, altfel pierzi controlul."

Impune-ți mereu un anumit ritm de conducere și profită de ceea ce ai obținut înainte de a vrea sa obții mai mult. Ritmul pe care îl impui leadershipului tău, determină valoarea și calitățile tale.

Inima este organul propulsor al sângelui, determinându-l să circule în sens unic. Ea se contractă (bate) și pompează sânge în întreg organismul.

În momentul în care atriile (cele două camerele de primire a sângelui) încetează să bată regulat și încep să se contracte într-un mod dezorganizat, se formează acea fibrilație atrială (cea mai comună tulburare de ritm a inimii), care favorizează formarea de cheaguri de sânge care ajungând în creier pot provoca accidente vasculare cerebrale, paralizii și chiar moartea.

În leadership lucrurile cam stau la fel. Dacă ritmul leadershipul tău este neregulat, mai devreme sau mai târziu îți vei pierde interesul și motivația, îți vei pierde elanul. În loc să continui să lupți pentru atingerea scopurilor propuse, te vei bloca pe un anume făgaș care va avea un efect negativ asupra succesului tău. În loc să continui bătălia cu problemele din viața profesională, vei înceta să te mai implici. Şi astfel vei înceta să existi în sufletul oamenilor. Vei da faliment !

Este binecunoscut faptul că chirurgii cei mai buni își pot salva pacienții fiindcă s-au specializat pe un anumit tip de operație, pe care o pot efectua mai bine decât oricine altcineva. Şi tu trebuie să te bucuri de acest gen de reputație, păstrând ritmul leadershipului tău la un nivel acceptat de cei din jurul tău.

Configurează-ți arta, cu grijă, plin de atenție și pricepere, astfel încât să generezi o nouă stare de spirit, o stare de mulțumire sufletească.

La fel cum un sculptor știe să elimine asperitățile pietrei și imperfecțiunile ei, realizând o lucrare de calitate - ce are un efect uriaș asupra tuturor celor care o privesc, tot așa și tu, ca lider, trebuie să elimini imperfecțiunile artei tale, aliniind-o la un anume standard care să fie îndrăgit de toată lumea. Deci, configurează-ți leadershipul la mare artă astfel încât el să trezească o puternică și intensă stare pasională în rândul celorlalți oameni.

Dacă leadershipul tău nu generează în oameni acea mobilitate care să-i conducă către acțiuni productive, care să-i determine să aspire și să-și stabilească idealuri cât mai înalte – de exemplu de a deveni la fel de buni ca tine în domeniu – înseamnă că nu le-ai dat o bună și serioasă pregătire. Iar în acest caz trebuie să te gândești cu seriozitate la verificarea cunoștințelor tale profesionale și a abilităților de conducere.

Să fii cel mai bun din lume într-un domeniu înseamnă să conștientizezi faptul că tu evoluezi rapid spre desăvârșire, în timp ce alții rămân în urma ta cu prea mulți ani ca să mai poți să-i numeri.

Şi dacă s-ar aduna cele mai luminate spirite într-un minunat brainstorming, fii conștient că toți la un loc n-ar face nici măcar 1% din ce-ai făcut tu și toți la un loc n-ar ajunge să se apropie de talentul tău nici peste 1000 de ani.

Un singur om face mai mult decât restul lumii. Luați ca exemplu Freddie Mercury. Dacă s-ar aduna toți cântăreții din lume, credeți că toți la un loc vor putea vreodata să compună un "The show must go on" versiunea 2.0 ?

Trebuie să fii întotdeauna conștient de unicitatea și valoarea ta !

Dacă România nu ar fi avut câțiva oameni valoroși care să ducă peste hotare niste aptitudini alese sau o cunoaștere unică, probabil ar fi fost demult cucerită.

Prin urmare, aș încuraja pe cei unici și cu adevărat talentați să se afirme cât mai mult în toată lumea ! Ei sunt singura speranță de trăinicie a acestei țări !

Politicienii pot oricând să fie cumpărați sau șantajați, dar imaginea țării în întreaga lume o dovedește doar o minoritate care decide atunci când majoritatea nu are o variantă mai bună !

Problema cea mare a personajelor devenite peste noapte "mari vedete" este că s-au grăbit să se afirme, dar fără să-l lase pe Dumnezeu să le șlefuiască talentul până la perfecțiune.

Una este să cânți din "durerea" unei tendințe generale, cu totul altceva este să știi să faci artă ... chiar și dintr-un bob de nisip !

Perfecțiunea este geometria secretă a formei și a fondului, în niciun caz o culoare aruncată la întâmplare.

Începutul unui mare eșec este să apari prea devreme în lumina reflectoarelor. Faptul că ai o sclipire de moment, nu înseamnă că ești un geniu, e doar o încurajare de a porni în căutarea unei lumi noi și pure.

Atât de puțini sunt îndeajuns de hotărâți și protejați de providență ca s-o descopere.

Devin necesare în acest sens anumite eforturi de străpungere a aparențelor, de clarificare a poziției sale față de tendințele "umbrei" de a-i minimaliza valoarea. Deci o mai bună înțelegere cu privire la situația cu care se confruntă. Iar rezultatele vor fi pe măsura riscurilor asumate de îndepărtare a "umbrei" care îl ține captiv în perimetrul degradării și regresului.

Uneori este necesară deplasarea în anumite condiții spre trecut, respectând o anumită distanță față de "umbra" ta, care încearcă totul și vrea să te depășească prin dimensiune, printr-un cumul de puncte slabe care să te distanțeze de valoarea ta, de cine ești tu cu adevărat. Această umbră nu este altceva decât dublura ta ascunsă, partea inacceptabilă din tine însuti, porțiunea de spațiu întunecoasă în care ești prins, între aspirații și realizare, care te împiedică să evoluezi.

Limitările tale, alunecarea spre marginile propriei tale individualități întâmpină o singură forță de opunere atunci când te hotărăști să evadezi din infernul torentului de zgomote din întunericul minții. Această forță te ajută să-ți întărești controlul asupra capacităților tale ascunse. Să se îndepărtezi de zona zero a neliniștii, să scapi de pedeapsa dureroasă a păcatului de a te supune propriei tale firi esențiale, sensibile și neputincioase.

Conținutul ambiguu al percepției despre sine, al omului necondiționat de nicio regulă, al omului străbătut de gândirea - trăită intuitiv pe de o parte, atractiv și facil pe de alta,

mărește în bună măsură abilitățile de leadership. Asta numai dacă în contextul unei crize sau a unei dezvoltări durabile, omul manifestă o bună parte din personalitatea sa flexibilă, asumându-și provocarea de a reduce la zero orice tentativă de discreditare proprie. Adică pierderi la nivel de imagine.

Source: https://neculaifantanaru.com/adaosuri-III.html